

Johannesevangeliet 20:28

*“Thomas svarade honom: ‘Min Herre och **min Gud** [theós]!’”*

Eftersom Thomas här kallade Jesus för “min Gud”, anser många kristna att denna vers visar tydligt att Jesus är den evige Guden. För det första bör det poängteras att det grekiska ordet *theós* (Gud) i denna vers inte börjar med stor bokstav i grundtexten. Därför kan vi lika korrekt skriva ”min gud”. Att ”Gud” trots allt står med stor bokstav i översättningar beror helt och hållet på översättarens ingrepp. För det andra får vi inte glömma att Jesu lärjungar var grundligt undervisade i Skrifterna och visste mycket väl vad som stod skrivet: *“Gud är **inte** en människa, så att han skulle ljuga, **inte** en människoson, så att han skulle ångra sig.”*¹ Eftersom Jesus kom både som människa och människoson, kan han knappast ha varit den Gud hans lärjungar förtröstade på. Skulle Gud verkligen lura sitt folk genom att ena stunden säga att Han inte var en människa eller en människoson, för att i nästa stund säga att han var båda dessa?

Studerar vi sedan kontexten till Johannes 20:28 hittar vi ytterligare belegg för att Thomas inte syftade på Jesus som den evige Guden när han utbrast ”min Gud (gud)”. Några verser innan sade Jesus till Maria från Magdala att *“jag far upp till **min Fader** och er Fader, till **min Gud** och er Gud”*.² Om Jesus är Gud, varför titulerade han då Fadern som “min Gud”? Hur kan Jesus vara Gud och samtidigt ha en Gud över sig? Många vill säkert göra gällande att Jesus titulerade Gud som “min Gud” endast så länge han befann sig på jorden, men inte när han väl hade uppstått från de döda. Men går vi till Uppenbarelseboken hittar vi verser som utan tvekan omkullkastar en sådan övertygelse:

*“Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö. Ty jag har inte funnit att dina gärningar är fullkomliga inför **min Gud** ... Den som segrar skall jag göra till en pelare i **min Guds** tempel, och han skall aldrig lämna det. På honom skall jag skriva **min Guds** namn och namnet på **min Guds** stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från **min Gud**, och mitt eget nya namn.”*³

Här säger Jesus “min Gud(s)” fem gånger i två verser. Verser som tydligt visar att förhållandet mellan den evige Guden och Jesus var densamma både före och efter hans uppståndelse. Jesus sade dessutom att templet och det nya Jerusalem tillhörde Gud, inte honom själv. Men om Jesus är denne Guden, varför sade han då inte att templet och det nya Jerusalem även tillhörde honom? Om orden “min Gud” av Thomas är ett bevis för att Jesus är Gud, hur kommer det sig då att Johannes, författaren till evangeliet, även tog med ord av Jesus i sitt evangelium som visar på motsatsen:

*“Detta är evigt liv att de känner **dig** (Fadern), **den ende sanne Guden**, och den som du har sänt, Jesus Kristus.”*⁴

---

¹ 4 Mos. 23:19

² Joh. 20:17

³ Upp. 3:2, 12

⁴ Joh. 17:3

*”Hur skall ni kunna tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som kommer från **den ende Guden**?”⁵*

De två sista verserna i Johannes 20 visar även de att Thomas inte associerade Jesus med den evige Guden:

*“Många andra tecken, som inte är nerskrivna i denna bok, gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har blivit nerskrivna, **för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.**”⁶*

Evangeliet skrevs alltså ner för att vi skall tro att Jesus är Messias, Guds Son och inte för att han skulle vara Gud kommen i köttet. Vad gäller betydelsen av titlarna ”Messias” och ”Guds Son” se under rubrikerna *Titeln ”Messias”* och *Titeln ”Guds Son”*. Men vad menade då Thomas när han kallade Jesus för *“min Gud (gud)”*? Att Jesus blev kallad för en gud är i sig inget märkvärdigt eftersom både änglar, avgudar och vissa människor i Bibeln också bär denna titel. En av dessa människor var Mose som utgjorde en förebild till Jesus. Att Thomas kallade Jesus för ”min gud” var ett erkännande från hans sida av Jesu makt och auktoritet (se under *Johannesevangeliet 1:1-2*)

I ärlighetens namn bör det även tilläggas att titeln ”gud” i Johannes 20:28 har den bestämda artikeln framför sig, en artikel som normalt bara förekommer när det syftar på den evige Guden. Därför ser många denna artikel som ett tillräckligt belägg för att Jesus måste vara den Guden. Även om det verkar övertygande hittar vi faktiskt andra texter där ”gud” föregås av den bestämda artikeln, trots att ”gud” inte syftar på Gud:

*“Bar ni väl fram åt mig slaktoffer och andra offer under de fyrtio åren i öknen, ni av Israels hus? Nej, ni bar med er Moloks tält och **[den] guden Romfas stjärna, de bilder som ni hade gjort för att tillbe.**”⁷*

*“Är vårt evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns **[den] gud** har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild.”⁸*

*”De har buken till sin **[den] gud** och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska.”⁹*

Om därför den bestämda artikeln avgör om någon är Gud eller gud får vi här vissa problem. Inte är väl guden Romfas och den här tidsålderns gud (djävulen) den evige Guden, även om de föregås av den bestämda artikeln? Dessutom, jämför vi de två ställena i Nya testamentet där Jesus tituleras som gud med bestämd artikel framför (Joh. 20:28; Hebr. 1:8) med de ofantligt många fler ställen där vår himmelske Fader tituleras som Gud med den bestämda artikeln, ser vi tydligt en markant skillnad mellan dem båda. Denna skillnad visar otvivelaktigt att Fadern är så oändligt mycket större än vad Jesus är och någonsin kommer att bli.

---

⁵ Joh. 5:44

⁶ Joh. 20:30-31

⁷ Apg. 7:42-43

⁸ 2 Kor. 4:3-4

⁹ Fil. 3:19

Ett annat sätt som *eventuellt* skulle kunna förklara den bestämda artikeln framför “gud” i Johannes 20:28, är att den står för ett utrop. Ett liknande exempel hittar vi i Hebreerbrevet 1:8: “*Din tron, o [ho] Gud, (är) i tidsålderns tidsålder*” (Helge Åkeson). Även om detta sätt att bruka den bestämda artikeln inte utgör det normala i grekisk grammatik, är det desto mer normalt i den hebreiska grammatiken (med tanke på att både Jesus och Johannes var judar och väl förtrogna med det hebreiska språket).